

DECIZIE

30 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Ion Druță, Maria Ghervas
Mariana Pitic, Luiza Gafton

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău”,

în cauza civilă la cererea introductivă înaintată de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea Comercială „MCI & Co-Construct” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea introductivă înaintată de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea Comercială „MCI & Co-Construct” Societate cu Răspundere Limitată,

c o n s t a ă

La 14 decembrie 2016, SA „Banca Comercială Română” a depus în instanța de insolabilitate cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SC „MCI & Co-Construct” SRL.

În motivarea cererii a invocat că SC „MCI & Co-Construct” SRL a beneficiat de credit în mărime de 10 000 000 lei de la SA „Banca Comercială Română” în baza contractului de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008, modificat și completat prin acordul adițional nr. 1 din 26 mai 2009 și acordul adițional nr. 2 din 16 septembrie 2010.

Totodată, în baza contractului de fidejusiune nr. 1707/4 din 14 august 2008, SC „MCI & Co-Construct” SRL a garantat achitarea creditelor și dobânzilor solidar cu Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA, conform următoarelor contracte de credit: nr. 804 din 31 octombrie 2005 în mărime de 1 000 000 dolari SUA; nr. 1156 din 29 mai 2006 în mărime de 10 000 000 lei și nr. 1707 din 14 august 2007 în mărime de 1 200 000 dolari SUA, toate cu scadența la 31 decembrie 2013.

Indică SA „Banca Comercială Română” că prin notificarea prealabilă nr. 1046 din 21 iunie 2016, a notificat debitorul despre faptul că se află în întârziere, solicitând achitarea datoriei în mărime de 1 296 095, 61 lei în termen de 7 zile. Notificarea a fost

recepționată la 23 iunie 2016, însă până-n prezent debitorul nu a achitat datoria acumulată. Conform avizului nr. 40 din 01 decembrie 2016 privind confirmarea informării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă de insolabilitate, restanța debitorului față de bugetul public național constituie 4801,49 lei.

Astfel, valoarea creanței SA „Banca Comercială Română” față de debitorul SC „MCI & Co-Construct” SRL conform contractului de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008 constituie 1 266 095,61 lei, iar valoarea creanței pentru care răspunde SC „MCI & Co-Construct” SRL în calitate de fidejutor solidar cu SA „Moldconinvest”, constituie 1 477 000 dolari SUA și 3 930 614,07 lei.

Consideră SA „Banca Comercială Română” că la caz există temeiul general de intentare a procesului de insolabilitate și anume, incapacitatea de plată a debitorului față de creditor, din care considerent solicită admiterea cererii introductive spre examinare și intentarea procesului de insolabilitate față de SC „MCI & Co-Construct” SRL.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de SA „Banca Comercială Română”, în calitate de administrator provizoriu fiind numit Timotin Veaceslav. Totodată, au fost aplicate măsuri de asigurare prevăzute de art. 24 din Legea insolabilității.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 01 martie 2017, au fost admise cererile Curții de Apel Chișinău și SA „Banca Comercială Română” cu privire la strămutarea cauzei la o altă instanță egală în grad, cauza fiind strămutată pentru examinare la Curtea de Apel Bălți.

La 02 mai 2017, administratorul provizoriu al SC „MCI & Co-Construct” SRL, Timotin Veaceslav, a prezentat instanței de insolabilitate raportul în privința debitorului, potrivit căruia din analiza situației economico-financiare a întreprinderii, s-a stabilit faptul neonorării de către aceasta a obligațiunilor sale față de creditori, ceea ce a dus la crearea situației insolabile exprimată prin incapacitate de plată.

Consideră administratorul provizoriu că este necesară intentarea procedurii de insolabilitate față de SC „MCI & Co-Construct” SRL, inițierea procedurii falimentului cu valorificarea masei debitoare și dizolvarea ulterioară a debitorului.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea SA „Banca Comercială Română” privind intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SC „MCI & Co-Construct” SRL. Totodată, au fost anulate măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2016.

La 13 iunie 2017, în termenul prevăzut de art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și împotriva unui act susceptibil de atac conform art. 37 alin. (2) din Legea dată, SA „Banca Comercială Română” a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii recurate cu pronunțarea unei noi hotărâri de intentare a procesului de insolabilitate față de SC „MCI & Co-Construct” SRL.

În susținerea recursului, SA „Banca Comercială Română” a invocat că existența unei creanțe certe și exigibile care rezultă din contractele de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005, nr. 1156 din 29 mai 2006 și nr. 1707 din 14 august 2007 este confirmată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017, prin care a fost

menținută hotărârea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 de intentare a procesului de insolvență față de SA „Moldconinvest”.

Indică recurența că nu este de acord cu concluzia instanței de insolvență privind omiterea termenului de prescripție extinctivă pentru creanțele sale, deoarece scadența finală a obligațiilor asumate de debitor în calitate de fidejutor a fost stabilită pentru data de 31 decembrie 2013, iar cererea introductivă a fost înaintată la 14 decembrie 2016, adică în interiorul termenului de 3 ani.

Declară SA „Banca Comercială Română” că în speță există temeiul general de intentare a procesului de insolvență – incapacitatea de plată a debitorului față de creditor, precum și temeiul special – supraîndatorarea debitorului. Deși SC „MCI & Co-Construct” SRL susține că în conturile sale bancare se păstrează o sumă de 4 075 250 lei, aceasta este insuficientă pentru acoperirea atât a creanței băncii, cât și a creanțelor altor creditori incluși în tabelul preliminar.

La 04 iulie 2017 și 22 august 2017, SA „Banca Comercială Română” a depus recursuri suplimentare, menționând că contrar prevederilor art. 239 și 241 alin. (5) CPC, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017 conține o motivare arbitrară.

Consideră recurența neîntemeiată concluzia instanței de insolvență precum că lipsa hotărârii judecătorești irevocabile de confirmare a creanței sau a unui act de dispoziție a executorului judecătoresc care ar constata imposibilitatea de executare, denotă că creanța nu este certă, or, creditorul nu este obligat să-și întemeieze creanțele exclusiv pe copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată (a ordonanței judecătorești) sau titlul executoriu. De asemenea, instanța de insolvență a concluzionat arbitrar încetarea de drept a fidejusiunii asumate de intimat conform contractului de fidejusiune nr. 1707/4 din 14 august 2007 pe motivul modificării obligației garantate fără fidejutor, deoarece în acest sens debitorul nu a prezentat nici o hotărâre judecătorească. Iar Curtea de Apel Bălți nu a dat apreciere contraargumentelor băncii privind înaintarea acțiunii civile la 30 decembrie 2014 (în interiorul termenului de 1 an de la scadența contractelor de credit) și depunerea cererii introductive la 14 decembrie 2016 (în interiorul termenului de 3 ani de la scadența contractelor de credit).

La 07 iulie 2017 și 23 august 2017, în adresa intimatului SC „MCI & Co-Construct” SRL a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de SA „Banca Comercială Română”, precum și a celor suplimentare, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 28 august 2017, SC „MCI & Co-Construct” SRL a depus referință, solicitând respingerea recursului cu menținerea hotărârii Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, pe care o consideră legală și întemeiată. Susține intimatul că SA „Banca Comercială Română” a solicitat intentarea procesului de insolvență invocând creanțe inexistente ale băncii față de SC „MCI & Co-Construct” SRL, or, în ședința de judecată a instanței de insolvență s-a demonstrat lipsa datoriilor ultimei pe contractul de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008, precum și că niciodată nu a deținut calitatea de fidejutor pe contractul de credit nr. 2112, dar și încetarea de drept a fidejusiunii pe contractele nr. 804, 1156 și 1707.

În conformitate cu art. 444 CPC, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de

Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 356 CPC, cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

Conform art. 10 din Legea insolabilității, intentarea unui proces de insolabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 18 alin. (1) din Legea nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolabilitate.

Materialele cauzei atestă că SA „Banca Comercială Română” în calitate de creditor, a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SC „MCI & Co-Construct” SRL, invocând că deține creanțe față de ultimul în temeiul contractului de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008 în sumă totală de 1 266 095,61 lei, precum și în temeiul contractului de fidejusiune privind garantarea executării obligațiilor pe contractele de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005, nr. 1156 din 29 mai 2006, nr. 1707 din 14 august 2007 și nr. 2112 din 20 august 2008, încheiate între SA „Banca Comercială Română” și CIC „Moldconinvest” SA în sumă totală de 2 610 969,17 dolari SUA și 14 687 938,39 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de insolabilitate corect a respins cererea introductivă, stabilind că SA „Banca Comercială Română” nu deține o creanță certă față de SC „MCI & Co-Construct” SRL și respectiv, nu poate demonstra că are un interes legitim pentru intentarea procesului de insolabilitate, așa cum prevede art. 18 alin. (1) din Legea insolabilității.

Astfel, în privința contractului de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008 încheiat între SA „Banca Comercială Română” și SC „MCI & Co-Construct” SRL, banca a invocat în cererea introductivă existența creanței în sumă totală de 1 266 095,61 lei, din care 1 158 785,49 lei cu titlu de penalitate, 68 931,50 lei cu titlu de dobândă majorată ca sancțiune a neexecutării la timp a obligației și 38 378,62 lei cu titlu de diferență între valoarea de posesie și cea de comercializare.

Conform graficului de achitări la contractul de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008 prezentat în cadrul examinării cauzei în prima instanță, ultima obligație scadentă pe acest contract de credit a fost la data de 29 noiembrie 2011. Potrivit scrisorii nr. 1015 din 01 august 2012, semnată de către SA „Banca Comercială Română” și

prezentată în calitate de înscris probator de SC „MCI & Co-Construct” SRL, banca a menționat la acea dată – 01 august 2012 că pe contractul de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008, SC „MCI & Co-Construct” SRL nu mai are de fapt careva datorii la soldul creditului, iar dobânda a fost achitată integral (f.d. 81, volumul II).

Prin urmare, cu mult după scadența finală a obligațiilor pe contractul de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008, însă SA „Banca Comercială Română” a confirmat prin scrisoarea din 01 august 2012 că SC „MCI & Co-Construct” SRL nu are careva datorii la soldul creditului, iar dobânda a fost achitată integral.

În circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că Curtea de Apel Bălți corect a stabilit lipsa unor creanțe ale SA „Banca Comercială Română” față de SC „MCI & Co-Construct” SRL în temeiul contractului de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008.

Referitor la creanțele invocate de SA „Banca Comercială Română” în temeiul fidejusiunii SC „MCI & Co-Construct” SRL pe contractul de credit nr. 2112 din 20 august 2008 încheiat între Bancă și CIC „Moldconinvest” SA, instanța de recurs reține că SA „Banca Comercială Română” nu a prezentat nici-un act juridic privind constituirea fidejusiunii în această parte de către SC „MCI & Co-Construct” SRL, iar ultimul neagă instituirea fidejusiunii pe acest contract de credit. Deci, și în această parte prima instanță corect a stabilit lipsa unei creanțe a Băncii față de SC „MCI & Co-Construct” SRL, neexecutarea căreia ar fi respectiv un temei de intentare a procesului de insolabilitate.

În privința creanțelor invocate de SA „Banca Comercială Română” față de SC „MCI & Co-Construct” SRL în temeiul fidejusiunii pe contractele de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005 și nr. 1156 din 29 mai 2006, încheiate între Bancă și CIC „Moldconinvest” SA, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție de asemenea reține ca fiind corectă soluția instanței de insolabilitate privind stabilirea lipsei unor creanțe certe și exigibile față de debitor, din motivul încetării de drept a fidejusiunii SC „MCI & Co-Construct” SRL.

Or, Banca și-a înaintat creanțele față de SC „MCI & Co-Construct” SRL în temeiul contractelor de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005, nr. 1156 din 29 mai 2006 încheiate între SA „Banca Comercială Română” și CIC „Moldconinvest” SA, acordurilor din 31 decembrie 2010 privind eșalonarea datoriilor pe aceste contracte de credit, precum și în temeiul contractului de fidejusiune nr. 804/4 încheiat între Bancă și SC „MCI & Co-Construct” SRL privind garantarea executării obligațiilor asumate de către SA „Moldconinvest” pe contractele de credit enunțate.

Prin acordul din 31 decembrie 2010 de eșalonare a datoriei la contractul de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005 și acordul din 31 decembrie 2010 de eșalonare a datoriei la contractul de credit nr. 1156 din 29 mai 2006, toate încheiate între SA „Banca Comercială Română”, debitorul CIC „Moldconinvest” SA, debitorul ipotecar SA „Agenția municipală de ipotecă Chișinău” și fidejursorii SC „MCI & Co-Construct” SRL, Pavel Caba, Mihai Popa, Viorel Cheianu și Nicolae Deleanu, s-a stabilit suma datorată de CIC „Moldconinvest” SA pe aceste contracte de credit, precum și s-a stabilit graficul de achitare, în rate scadente lunare, a datoriilor pe aceste contracte. Ratele scadente pentru achitare din partea debitorului CIC „Moldconinvest” SA s-au stabilit de la 31 august 2011, urmată de ratele premergătoare în anii 2011, 2012, 2013 și sfârșind cu ultima rată ce era scadentă și trebuia să fie achitată începând cu 30 noiembrie 2013 și maxim până la 31 decembrie 2013.

Conform art. 1170 Cod civil, fidejusiunea încetează odată cu expirarea termenului pentru care a fost prestată. În cazul în care termenul nu este determinat, fidejusiunea încetează dacă creditorul, în decursul unui an de la scadența obligației garantate, nu a intentat nici o acțiune contra fidejursorului.

La caz, instanța de recurs constată că fidejusiunea constituită de SC „MCI & Co-Construct” SRL pentru garantarea executării obligațiilor asumate prin contractele de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005 și nr. 1156 din 29 mai 2006, încheiate între SA „Banca Comercială Română” și CIC „Moldconinvest” SA, nu a avut un termen determinat, adică a fost constituită pe termen nedeterminat până la executarea deplină a obligațiilor de către debitorul principal CIC „Moldconinvest” SA.

Însă, din acordurile de stabilire și eșalonare a datoriei, încheiate cu participarea directă a SC „MCI & Co-Construct” SRL în calitate de fidejutor (pct. 8), și-a luat angajamentul de a răspunde solidar cu debitorul CIC „Moldconinvest” SA pentru executarea corespunzătoare de către debitor a obligațiilor sale asumate prin acordurile din 31 decembrie 2010 și contractele de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005, nr. 1156 din 29 mai 2006.

În pct. 3 al acordurilor de eșalonare a datoriei din 31 decembrie 2010 este stabilită scadența lunară a fiecărei obligații ce urma a fi executată, începând cu prima plată până la data de 31 august 2011, iar ultima rată trebuia să fie achitată începând cu 30 noiembrie 2013 și până la 21 decembrie 2013. Astfel, prin aceste acorduri din 31 decembrie 2010 s-a stabilit în mod expres momentul în care urmau a fi executate obligațiile lunare scadente, fiind stabilite sume fixe ce trebuiau a fi achitate de debitorul CIC „Moldconinvest” SA până la data fixă de: 31 august 2011, 30 septembrie 2011, 31 octombrie 2011, 31 decembrie 2011, 31 ianuarie 2012, 29 februarie 2012, 31 martie 2012, 30 aprilie 2012, 31 mai 2012, 30 iunie 2012, 31 iulie 2012, 31 august 2012, 30 septembrie 2012, 31 octombrie 2012, 30 noiembrie 2012, 31 decembrie 2012, 31 ianuarie 2013, 28 februarie 2013, 31 martie 2013, 30 aprilie 2013, 31 mai 2013, 30 iunie 2013, 31 iulie 2013, 31 august 2013, 30 septembrie 2013, 31 octombrie 2013 și 30 noiembrie 2013. Ultima rată conform acestor acorduri din 31 decembrie 2010 în mărime de 159 615,30 lei și 11 014,12 dolari SUA, trebuiau să fie achitate începând cu 30 noiembrie 2013 și maxim până la 31 decembrie 2013.

Totodată, prin pct. 4 al acordurilor din 31 decembrie 2010 este stabilit în mod expres că „în cazul încălcării de către debitor a prezentului grafic, creditorul este în drept să exercite toate acțiunile în conformitate cu prevederile contractului de credit și în conformitate cu legislația în vigoare”.

Astfel, prin acordurile din 31 decembrie 2010 s-a stabilit graficul de achitare a fiecărei sume lunare și implicit scadența fiecărei obligații lunare, iar în cazul încălcării acestui grafic de achitări conform scadenței stabilite, Banca și-a revăzut dreptul de a acționa conform prevederilor contractului și legislației în vigoare. Respectiv, termenul de 1 an pentru înaintarea unei acțiuni contra fidejursorului SC „MCI & Co-Construct” SRL a început a curge de la scadența fiecărei obligații lunare stabilite în graficul de achitări și în condițiile în care nu s-a demonstrat existența unei hotărâri judecătorești privind încasarea datoriilor în baza fidejusiunii instituite la contractele de credit nr. 804 din 31 octombrie 2005 și nr. 1156 din 29 mai 2006, nici depunerea unei acțiuni în judecată în termenul prevăzut de art. 1170 Cod civil – 1 an de la scadența obligației garantate, aceste datorii la momentul depunerii cererii introductive – 14 decembrie

2016, nu constituie creanțe certe și exigibile, așa cum prevede art. 18 alin. (1) din Legea insolvenței.

Nu poate fi reținut argumentul recurenței precum că scadența obligației garantate prin fidejusiune a survenit la 31 decembrie 2013, iar SA „Banca Comercială Română” a depus cerere de chemare în judecată la 30 decembrie 2014, încadrându-se astfel în termenul prevăzut de art. 1170 Cod civil, deoarece la data de 31 decembrie 2013 conform acordurilor încheiate între părți a survenit scadența doar la ultima tranșă (rată) în mărime de 159 615,30 lei și 11 014,12 dolari SUA, iar din raportul administratorului provizoriu rezultă că SC „MCI & Co-Construct” SRL la 05 ianuarie 2017 deținea în BC „Moldindconbank” SA următoarele conturi bancare: MD14ML000000002251529253/MDL cu soldul de 1385000 MDL și MD49ML00000000022563295/MDL – sold 1160549 MDL.

Drept consecință, debitorul SC „MCI & Co-Construct” SRL la momentul depunerii cererii introductive avea capacitatea de executare a acestor obligații.

Cât privește cerințele invocate de SA „Banca Comercială Română” față de SC „MCI & Co-Construct” SRL în temeiul fidejusiunii pe contractul de credit nr. 1707 din 14 august 2007 încheiat între Bancă și CIC „Moldconinvest” SA, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră următoarele.

Potrivit art. 1167 alin. (2) Cod civil, fidejusiunea încetează în cazul modificării, fără acordul fidejursorului, a obligației garantate când această modificare atrage mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutor.

Din cererea introductivă depusă de SA „Banca Comercială Română”, rezultă că aceasta și-a înaintat creanțele în temeiul contractului de credit nr. 1707 din 14 august 2007, care este semnat inclusiv de SC „MCI & Co-Construct” SRL în calitate de fidejutor a obligației asumate prin contractul de credit de către CIC „Moldconinvest” SA. Potrivit acestui contract de credit, restituirea creditului urma a fi efectuată conform graficului de achitări stabilit în mod expres prin Anexa nr. 1 la contractul de credit.

La caz, instanța de recurs constată că obligațiile asumate de CIC „Moldconinvest” SA prin contractul de credit nr. 1707 din 14 august 2007, care au fost garantate de SC „MCI & Co-Construct” SRL prin constituirea fidejusiunii, au fost modificate de Bancă și debitorul CIC „Moldconinvest” SA, dar fără acordul fidejursorului SC „MCI & Co-Construct” SRL, făcând astfel obligația debitorului mai împovărătoare, prin introducerea comisionului de eşalonare în sumă de 150.0 dolari SUA. Or, la data de 12 februarie 2009, Banca a semnat cu CIC „Moldconinvest” SA, fără acordul fidejursorului SC „MCI & Co-Construct” SRL, un acord adițional de modificare a contractului de credit prin care au completat contractul de credit prin introducerea comisionului de eşalonare în sumă de 150 dolari SUA.

În circumstanțele expuse, fidejusiunea SC „MCI & Co-Construct” SRL instituită la contractul de credit nr. 1707 din 14 august 2007, în situația în care Banca în calitate de creditor și CIC „Moldconinvest” SA în calitate de debitor, au modificat fără fidejursorul SC „MCI & Co-Construct” SRL contractul de credit prin introducerea comisionului de eşalonare în sumă de 150 dolari SUA, prin prisma dispoziției art. 1167 alin. (2) Cod civil urma să înceteze de drept și respectiv și creanțele ce rezultă din acest contract de credit nu sunt certe și exigibile în privința SC „MCI & Co-Construct” SRL.

În final, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată concluzia Curții de Apel Bălți privind respingerea cererii introductive înaintată de SA „Banca Comercială Română Chișinău” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SC „MCI & Co-Construct” SRL, or, recurentul-creditor SA „Banca Comercială Română Chișinău” nu a probat certitudinea creanței sale așa cum prevede art. 18 alin. (1) din Legea insolabilității, în timp ce nu există o hotărâre judecătorească irevocabilă de confirmare în mod cert a creanței sau un act al executorului judecătoresc de constatare a imposibilității de executare a creanței, precum și nu există un act de verificare a datoriei prin care s-ar confirma datoria pretinsă.

Afară de aceasta a apărut un litigiu de drept între debitorul SC „MCI & Co-Construct” SRL și creditorul SA „Banca Comercială Română Chișinău” privind creanțele înaintate, cauza fiind pendinte în Judecătoria Chișinău.

Referitor la creditorii ce s-au alăturat la cererea introductivă a Băncii, după cum rezultă din materialele dosarului, creanțele acestora au fost deja executate, fapt confirmat și prin tabelul preliminar al administratorului provizoriu, care nu a inclus aceste creanțe în tabel din motiv că sunt deja stinse, precum și prin actele de verificare din 25 aprilie 2017 și 26 aprilie 2017 semnate cu SRL „Victiana” și MCF „Angro” SRL.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că acordurile din 30 decembrie 2010 și 31 decembrie 2010 la contractele de credit încheiate între SA „Banca Comercială Română” și CIC „Moldconinvest” SA sunt actele ce confirmă certitudinea creanței, or, Banca a pretins existența creanțelor față de SC „MCI & Co-Construct” SRL în temeiul fidejusiunii acestei persoane juridice, dar nu în calitatea sa de debitor principal conform acestor acorduri. Debitorul principal conform acordurilor este CIC „Moldconinvest” SA, iar SC „MCI & Co-Construct” SRL a fost doar fidejutor în aceste cazuri. Prin urmare, prin depunerea cererii introductive față de SC „MCI & Co-Construct” SRL, SA „Banca Comercială Română” urma să probeze existența unor creanțe certe față de SC „MCI & Co-Construct” SRL și nu față de debitorul principal, deoarece răspunderea fidejutorului intervine exclusiv în temeiul contractului sau acordului de fidejusiune.

Din aceleași motive, instanța de recurs consideră că nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că anterior între Bancă și debitorul CIC „Moldconinvest” SA au fost purtate negocieri cu privire la achitarea benevolă a sumei de 16 milioane de lei, deoarece SC „MCI & Co-Construct” SRL a avut doar calitatea de fidejutor, iar Banca nu a prezentat careva probe privind constituirea unei noi fidejusiuni.

De asemenea, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că creditorul poate să-și întemeieze creanțele și în lipsa unei hotărâri judecătorești sau titlu executoriu, deoarece prima instanță nu a respins cererea introductivă pentru lipsa confirmării creanței prin hotărâre judecătorească sau titlu executoriu, dar din motiv că SA „Banca Comercială Română” nu a probat certitudinea creanței. Or, în timp ce nu există o hotărâre judecătorească irevocabilă de confirmare în mod cert a creanței sau un act al executorului judecătoresc, precum și nu există un act de verificare a datoriei prin care s-ar confirma datoria pretinsă, iar prin înscrisuri semnate de recurentul SA „Banca Comercială Română” se confirmă lipsa datoriilor pe contractul de credit nr. 2180 din 30 octombrie 2008, nedeținerea niciodată a calității de fidejutor de către SC

„MCI & Co-Construct” SRL pe contractul de credit nr. 2112, precum și nu a fost probată valabilitatea fidejusiunii pe contractele de credit nr. 804, nr. 1156 și nr. 1707, în situația expirării termenului prevăzut de art. 1170 Cod civil și prezența circumstanțelor prevăzute de art. 1167 Cod civil, creanțele înaintate nu pot fi calificate ca fiind certe și exigibile.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că existența unei creanțe certe a Băncii față de SC „MCI & Co-Construct” SRL ar fi confirmată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2017 și acest fapt nu ar mai trebui probat prin prisma art. 123 alin. (2) CPC, deoarece decizia dată a fost emisă în cauza de insolabilitate a unei alte persoane juridice – SA „Moldconinvest”, prin care s-au confirmat creanțele deținute de Bancă doar față de această persoană juridică, care este debitorul principal pe contractele de credit. La caz însă, SA „Banca Comercială Română” a depus cererea introductivă față de SC „MCI & Co-Construct” SRL și a invocat existența creanțelor sale în baza altui temei, în special în temeiul fidejusiunii acordate de SC „MCI & Co-Construct” SRL pentru obligațiile asumate de SA „Moldconinvest”, care este cu totul alt raport juridic și temei de executare a obligațiilor.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SA „Banca Comercială Română” și a menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, în cauza civilă la cererea introductivă înaintată de Societatea pe Acțiuni „Banca Comercială Română Chișinău” cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul Societatea Comercială „MCI & Co-Construct” Societate cu Răspundere Limitată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas

Mariana Pitic

Luiza Gafton